

Kalanjiam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI &
Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts15sp012026.67>
<https://ngmtamil.in/>

ஆசாரக்கோவை காட்டும் வாழ்வியல் அகநெறிகள்

முனைவர் மு.கருப்புசாமி,

உதவிப்பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை, கோபி கலை அறிவியல் கல்லூரி,

கோபிசெட்டிபாளையம் - 53. மின்னஞ்சல்: mkskalaimalar@gmail.com

அலைப்பேசி: 63747 36631.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அறத்தின் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நூல்கள் அறநூல்கள். அவற்றில் ஒன்று 'ஆசாரக்கோவை' ஆகும். தமிழர்தம் பழக்கவழக்கங்கள் பலவற்றை இந்நூல்வழி அறியலாம். அதாவது, உறங்கச் செல்லும் நேரமும் உறக்கம் முடித்து படக்கையினை விட்டு எழும் நேரமும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் எழும்போது அன்றைய நாட்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்களை வரிசையாக மனதில் எண்ணி, தந்தையும் தாயையும் வணங்கிடல் வேண்டும் என்கிறது. உணவு உண்ணும்முறை பற்றி, உண்ணும்பொழுது கிழக்குத் திசைநோக்கி அமர்ந்து, தூங்காமல், அசைந்தாடாமல் வேறொன்றையும் பார்க்காமல் பேசாமல், கையாலெடுத்து சிந்தாமல் உண்ணுதல் வேண்டும் என்கிறது. பெரியோர்களுக்கு முன்பாக, அங்காய்ந்து நகைத்தலும் கொட்டாவி விடுதலும் காறித் துப்புதலும் தும்முதலும் நாகரீகமானவர் செயலாகாது என அறிவுறுத்தப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்படாத இப்பழக்க வழக்கங்கள் இன்றைய காலத்தில் பின்பற்றப்பட்டாலும் அவை பண்டைய தமிழரின்வழி வந்தவையல்ல. கி.பி. 250 - இக்குப் பின் அயலவர்களான களப்பிரர், பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி மாற்றங்கள், நீதி இலக்கியங்களின் தோற்றங்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக இவை உட்புகுந்திருக்கலாம் என்று கருதமுடிகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

துயில் எழுதல் - உறங்கச் செல்லும் நேரம், எழும் நேரம் - உணவு உண்ணும்முறை - பெரியோர்முன் செய்யவேண்டியவை செய்யத்தகாதவை - கால மாற்றத்தினால் உட்புகுந்தவை.

முன்னுரை

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று 'ஆசாரக்கோவை'. 'ஆச்சாரா' என்ற சமற்கிருதச் சொல்லின் திரிபே 'ஆச்சாரம்' என்பதாகும். ஆசாரமாவது ஒழுக்கம்; கோவை என்பது கோக்கப்பட்டது எனப் பொருள்படும். அதனால், ஆசாரங்களைக் கோக்கப்பட்ட - ஒழுக்கங்களைக் கோக்கப்பட்ட நூல் எனப் பெயர்பெற்றது. 'வடமொழியில் இருடிகள் என்பவர் கூறிய

ஆசாரசீலங்களைத் தொகுத்து ஆசாரக்கோவை இயற்றினர்' என இந்நூலின் சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகிறது. மேலும், ஆசாரக்கோவையின் மூலநூல் ஆரிடம் என்னும் வடநூல் என்றும் குறிப்பிடுவர். இந்நூலை மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு எடுத்துக்காட்டுவர். இதனைப் பாடியவர் பெருவாயின் முள்ளியார் ஆவார். இந்நூலானது தனிமனித ஒழுக்கங்களையும் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளையும் எடுத்தியம்புகிறது. அவ்வொழுக்க விதிகள் இன்றைய தமிழர் தம்வாழ்வில் தனி மனித ஆளுமைத் திறனாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வகையில் துயில் எழுதல், துயில் கொள்ளல், உண்ணல், பெரியோரிடம் செய்ய வேண்டுவன, செய்யத்தகாதன போன்ற அக நெறிகளை ஆசாரக்கோவை வாயிலாகக் கண்டு, அவற்றைத் தமிழர்தம் வாழ்வோடு ஒப்பிடுவதாய் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

துயில் எழுதல்

உறக்கங் கொள்ளும் முறையினைப் பற்றி அறிஞர்கள் பலரும் பலவாறு கருத்துரைப்பர். உடலும் மனமும் நலமுடன் இருந்தால் படுக்கையில் படுத்த ஐந்தாவது நிமிடத்தில் கண்கள் உறங்கிவிடும். அதுபோல, காலையில் கண் விழித்தவுடனே படுக்கையை விட்டு எழுந்துவிடல் அவசியம்: இல்லையேல் உடலும் மனமும் சோர்வுடனே இருக்கும். "நமது நரம்பு மண்டலம் சரியாக இயங்குவதற்கு ஆழ்ந்த உறக்கம் உதவுகிறது என்று வல்லுநர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆழ்ந்த உறக்கத்தின் போதுதான் செல் வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் புரதத்தை நமது உடல் தயார் செய்கிறது. உடல் உறுப்புகளுக்கு நல்ல ஓய்வு கிடைப்பதால் விழிக்கும்போது புத்துணர்ச்சி கிடைக்கிறது. மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை படித்து முடித்தபின் தூங்கிவிட்டால் அது புதியதாகப் படித்த தகவல்களை நினைவில் வைக்க உதவியாக இருக்கும். படித்தவுடன் தூங்காத மாணவர்கள் தூங்கிய மாணவர்களை விட 30 விழுக்காடு குறைவாகவே பாடங்களை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடிந்திருக்கிறது என்று கனடாவில் நடத்திய ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. சரியான தூக்கம் இல்லையெனில் மிகப்பெரிய உடல் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. நெஞ்சுவலி, கால்மூட்டு வலி, மனச்சோர்வு, தினசரிக் கடமைகளைச் செய்ய இயலாமை போன்ற உடல்நலக் குறைவுகளுக்கு இவர்கள் ஆளாகிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு எட்டு மணி நேரம் தூக்கம் என்பது நல்லது. குறைந்தபட்சம் ஆறு மணி நேரமாவது தூங்கியே ஆக வேண்டும்."¹ அதாவது, காலதாமதமின்றிப் படுக்கைக்குச் சென்று, விடிவதற்கு முன்னரே எழுதல் என்பது நல்லுடலுக்குப் பொருத்தமாக அமையும். இதனை,

வைகறை யாமந் தொழுதெழுக என்பதே

முந்தையோர் கண்ட முறை. - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 4

என்கிறது ஆசாரக்கோவை. பண்டையத் தமிழர் ஒரு நாளினை ஆறு பொழுதுகளாக (பிரிவுகளாக)ப் பிரிப்பர். அவை, வைகறை, விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம் என்பன. இதில் வைகறை என்பது பின்னிரவு 2.00 மணி முதல் 6.00 மணி வரை உள்ள கால அளவைக் குறிக்கும். அவ்வாறு வைகறையின் பின் பகுதியிலேயே படுக்கையை விட்டு எழுந்து கொள்ளல் வேண்டும். எழுந்தவுடன் அன்றைய நாளில் செய்ய வேண்டிய செயல்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும். அதன் பின் தனது தந்தையும் தாயுமான பெற்றோர்களை வணங்குதல் வேண்டும். இதுவே நமது முன்னோர்கள் கண்ட முறையுமாகும்.

முன்னோர்கள் தமது கடமைகளில் ஒன்றாக அதிகாலையில் துயிலெழுதல் என்பதைக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு அதிகாலை நேரத்தில் எழு வேண்டுமானால் மாலை (6.00 மணி முதல் 10.00 மணி வரை) நேரத்தின் பிற்பகுதியிலேயே உறங்கச் செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு உறங்கும்போது,

கிடக்குங்காற் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது
வடக்கொடு கோணந் தலைசெய்யார் மீக்கோள்
உடற் கொடுத்துச் சேர்தல் வழி. - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 30

என்கிறார் பெருவாயின் முள்ளியார். அதாவது, உறங்குவதற்குமுன் கடவுளை (அல்லது பெற்றோர்களை) கைகுவித்து வணங்கி, வடதிசைப் பக்கமும் கோணத்திசைப் பக்கமும் (வடகிழக்கு, வடமேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு ஆகிய நான்கு திசைகள்) தலை வைக்காமல், மேலே போர்த்துக் கொள்ளும் போர்வையை உடம்பிற்குப் போர்த்தியே படுக்கையில் சேர்தல் சிறந்த பழக்கமாகும்.

மேற்கண்ட வழக்கம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பரவலாகப் பின்பற்றப்படும் வழக்கமாக இருந்துவருவதைக் காணமுடிகிறது. 'வடதிசைப் பக்கம் தலை வைத்துப் படுத்தல் ஆகாது' என்பது சான்றோர் வழக்கமாகும். இவ்வழக்காறு இக்கோவை நூல்வழி வந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு. 'பூகோளத்தின் வடதிசையில் காந்தப்புலத்தின் ஈர்ப்புத்திறன் இருப்பதால், அத்திசையில் தலைப்பகுதி தாழ்வாக இருந்தால் மூளையில் உள்ள நியூரான்கள் பாதிக்கப்படும்' என்ற அறிவியல் கருத்தும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. மேலும்,

ஈன்றால் மகள் தம் உடன்பிறந்தாள் ஆயினும்
சான்றார் தமிழ்தா உறையற்க ஐம்புலனுந்
தாங்கற் கரிதாக லான். - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 65

என்கிறது இந்நூல். 'ஐம்புலன்களையும் தடுத்தல் அரியதாதலால், அறிவில் மிகுந்தோர் தம்முடைய தாயுடனும் மகளுடனும் உடன்பிறந்தவர்களுடனும் தனிமையில் தங்கமாட்டார்' என்கிறது இப்பாடல். இக்கருத்தில் உளவியல் கருத்து மனித மனத்தோடு இழையோடிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

ஆக, உறங்கும் போது இரவு 10.00 மணிக்கு முன்னராகப் படுக்கையைச் சேர்ந்து விட வேண்டும். படுக்கையில் வடக்கு திசையிலும் கோணத் திசைகளிலும் தலை வைத்துப் படுக்கலாகாது; தாய், மகள், உடன் பிறந்தவர்களுடன் தனிமையில் தங்கலாகாது; காலை 6.00 மணிக்கு முன்னரே படுக்கையிலிருந்து துயிலெழுதல் வேண்டும்; எழும்போது அன்றைய நாட்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்களை வரிசையாக மனதில் எண்ணி, தந்தையும் தாயையும் வணங்கிடல் வேண்டும்.

உணவு

'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே'² ஆவர். "பத்து மாதம் சுமந்து பெற்ற தாய் தன் உயிரோடு ஊனில் சுரந்து வரும் தாய்ப்பால் கொடுத்தல்லவா உயிரைக் காப்பாற்றுகிறாள். நாகரிகம் என நினைத்து குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்காதவர்களை மருத்துவம் பால் கொடுக்கச் சொல்கிறது. பிறக்கிற குழந்தைக்கு முதல் உணவே தாயின் மார்பில் முதன் முதலாகச் சுரக்கும் பால்.

*தமிழ்த்துறை - சங்கரா அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

அதுவே மருந்தாகும் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. தாயின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற வரை குழந்தைக்கோ, சிறுவர்க்கோ அவள் கொடுக்கிற உணவு தான் உணவாக இருக்கிறது.”³ அதனாலேயே 'உணவு' மனிதனுக்கு அவசியம் என்பதை உணரலாம். இவ்வுணவைப் பற்றிக் கூறும் போது, 'நொருங்கத் தின்றாலும் நொறுங்கத் திங்கணும்' என்பர்.

வயிறு முட்ட - நிறையத் தின்னுதல் வாயுக் கோளாரை உண்டாக்கும். அதனால், உண்ணும் பொழுது 'இன்னும் ஒரு கையளவுச் சோறு உண்ண முடியும்' என்கிறபோது உண்பதை நிறுத்திட வேண்டும். அதுவே உண்டபின் நிறைவான செரிமானத்தை அளித்து, உறக்கத்தைத் தவிர்க்கும். இல்லையேல் 'முட்ட முட்ட உண்ட உணவு முழுத் தூக்கத்தையே அளிக்கும்.' உணவு உண்ணும் போது, வாயில் போட்ட சோற்றை நன்கு மென்றே விழுங்குதல் அவசியம். அதாவது, 'ஒரு வாய்ச் சோற்றை வாயில் போடும் போது உள்ள சுவை மாறும் வரை மென்றால், உமிழ்நீர் சுரந்து உணவுடன் கலந்து வயிற்றுப் பகுதியைச் சென்றடையும். அதனால் இரைப்பையின் செரிமான வேலை எளிமையாகுவது மட்டுமல்லாமல் உணவின் முழுச் சத்தும் உடலுக்குக் கிடைக்க வழிசெய்யும். இதனை 'உணவுகொள் முறைமை' என்கிறது ஆசாரக்கோவை.

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்பூசி மண்டலஞ்செய்

துண்டாரே யுண்டா ரெனப்படுவர்... - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 18

'குளித்து, கால் கழுவி, வாய்துடைத்து, உண்கலத்தைச் சுற்றி நீரைத் தெளித்து உண்பாரே' உணவினை உண்டாராவர். உணவு உண்ணும் முன்னரே குளித்துவிடல் வேண்டும். உண்டுவிட்டுக் குளித்தல் ஆகாது. குளித்தலென்பது உடலுக்கு வெப்பத்தைப் போக்கி குளுமையைத் தரும் ஒரு நிகழ்வாகும். அதனால், இரத்த நாளங்களில் உள்ள இரத்த ஓட்டம் மெல்லிதாகி செரிமானத்திற்குத் தேவையான இரத்தக் குறைவு - வேகக்குறைவு ஏற்பட்டு செரிமானக் குறைவை உண்டாக்கும். அதனாலேயே, குளித்த பின்னரே உண்பது சாலச் சிறந்தது. உண்கலத்தைச் சுற்றி நீரைத் தெளிப்பது தரையில்(மண்) அமர்ந்து உண்பவர்க்கு மட்டுமே பொருந்தும். உண்கலத்தைச் சுற்றிலும் வட்டமாக நீரைத் தெளிப்பதால் எறும்பு முதலிய ஊர்ந்து வரும் சிற்றுயிரிகள் உண்கலத்தை அண்டாமலிருக்கும். இன்றைய காலகட்டத்தில் உணவு உண்ணும் இடம் தனி அறையாக இருந்தாலும் அதனைப் பயன்படுத்தாமல் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிமுன் அமர்ந்து கொண்டு அல்லது அலைப்பேசியினைப் பார்த்துக்கொண்டு உண்ணும் நிலையே உள்ளது. ஆனால், பண்டைய காலத்தில் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் அனைவரும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்தே உண்டனர் என்பதை அறிவோம். அவ்வாறின்றி தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டோ அலைப்பேசியினைக் கவனித்துக்கொண்டோ உண்பதால் மெல்ல மெல்ல (மெதுவாக) உண்டு உமிழ்நீரின் அளவும் உணவின் அளவும் எல்லை கடந்து செல்வதால் உடல் பருமனும் எல்லை கடந்தே வளர்ந்து விடுகிறது என இங்கிலாந்தில் நடத்தப்பட்ட மருத்துவ ஆராய்ச்சி கூறுகிறது. அதனால் உண்ணும்போது வேறொன்றிலும் கவனஞ் செலுத்தாமல் உண்ணுவதே முறையாகும். உடலுக்கு வலிமையுமாகும். இதனை,

உண்ணுங்கா னோக்குந் திசைகிழக்குக் கண்ணமர்ந்து

தூங்கான் துளங்காமை நன்கிரீஇ - யாண்டும்

பிறிதியாது நோக்கானுரையான தொழுதுகொண்

டுண்க உகாஅமை நன்கு. - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 20

என்ற பாடல் நன்கு விளக்குகிறது. இதில், 'ஒருவர் உண்ணும் பொழுது கிழக்குத் திசைப் பக்கமாக முகம் நோக்கி அமர்ந்து, தூங்காமல், அசைந்தாடாமல் நன்றாக அமர்ந்து எவ்விடத்தும் வேறொன்றையும் பார்க்காமல் பேசாமல், உண்கின்ற உணவினைத் தொழுது கையாலெடுத்து சிந்தாமல் உண்ணுதல் வேண்டும்' என்ற பொருளை அறியலாம். அவ்வாறு உண்கையில், படுத்துக் கொண்டும் நின்று கொண்டும் வீட்டின் வெளியில் அமர்ந்தும் உண்ணுதல் ஆகாது. அதுபோலவே, எவ்வகைச் சுவையுணவாக இருந்தாலும் மிக உண்ணலும் கட்டிலில் அமர்ந்து உண்ணலும் ஆகாது (பாடல். 23) என்கிறார் பெருவாயின் முள்ளியார். பந்தியில் அமர்ந்துண்ணும் நாகரீகத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

முன்றுவ்வார் முன்னெழார் மிக்குறா ருணின்கண்
என்பெறினு மாற்ற வலமிரார் தம்மிற்

பெரியார்தம் பாலிருந்தக் கால். - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 24

என்கிறார். 'தம்மைக் காட்டிலும் பெரியவர் பந்தியில் பக்கத்தில் அமர்ந்து உண்ணும்போது, அப்பெரியவர் உண்பதற்குமுன் உண்ணார்; அவ்வாறு உண்டாலும் அவருக்கு முந்தி பந்தியை விட்டு எழுந்திருக்கலாகாது என்பது அறிவுடையார் செயலாகும். மேலும், பெரியோர் கொடுக்கும் பொருள்களை ஒரு கையால் வாங்குவதும் அவருக்கு ஒரு கையால் கொடுப்பதும் கூடாது என்பதையும் இந்நூல் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

பெரியோர்

'பெரியோர்' எனப்படுவர் தம்மைக் காட்டிலும் வயதில் மிகுந்தோர் என்பதையே குறிக்கும். அதுமட்டுமின்றி கல்வியில் பெரியோர் (சிறந்தவர்), அறிவில் சிறந்தவர், ஆற்றலில் சிறந்தவர், வலிமையில் சிறந்தவர், பொறுமையில் சிறந்தவர், பெருமையில் சிறந்தவர், என்றவாறாக அமைந்தனவற்றில் மிகுந்திருந்தாலும் அவர் 'பெரியோர்' ஆவர். அப்பெரியோரிடம் செய்யத் தக்கனவாக,

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மொழுந்திருப்பு

ஆசார மென்பர் குரவர்க் கிவையிவை

சாரத்தாற் சொல்லிய மூன்று. - ஆசாரக்கோவை, பாடல். 62

என்கிறது. இப்பாடல்வழி, பெரியோரின் காலில் விழுந்து தொழுதலும் அவர்கள் சொல்லும் நல்ல வழியைப் பின்பற்றலும் அவரைக் கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என இவை மூன்றும் பெரியோருக்குச் செய்யும் நல்லொழுக்கங்களாகும். அப்பெரியோர்களுக்கு முன்பாக, அங்காய்ந்து நகைத்தலும் கொட்டாவி விடுதலும் காறித் துப்புதலும் தும்முதலும் நாகரீகமானவர் செயலாகாது. இதனை,

நகையொடு கொட்டாவி காறிப்புத் தும்மல்

இவையும் பெரியார்முன் செய்யாரே செய்யின்

அசையாது நிற்கும் பழி. - ஆசாரக்கோவை, -பாடல். 73

என்ற பாடலால் அறியலாம். செய்யக் கூடாத இப்பழக்கங்களைச் செய்தால் அவர்கள் மனதில் பழிச்சொல் ஏற்படும். மேலும், 'ஒருவர் எழுந்து போகும்போது அவரைப் பின்னே நின்று அழைக்கக் கூடாது. அப்பொழுது தும்மலும் செய்யக் கூடாது. மறந்தும் 'எங்கே போகின்றீர்?' என்று கேட்கக் கூடாது. (பாடல், 58) விளக்கை ஊதி அணைத்தலும், அடுப்பில் உணவுப் பொருட்கள் வெந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அடுப்பு நெருப்பை அவியும் படியும் செய்தலாகாது (பாடல். 59) என்பதையும் இந்நூல் உரைக்கிறது.

இவ்வாறு ஆசாரக்கோவையில் கூறப்பட்ட பல்வேறு வழக்கங்களும் தமிழர்தம் வாழ்வில் பின்பற்றப்பட்டு வருவதை அறியலாம். அதற்கான காரணங்கள் எதுவும் இந்நூலில் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. ஒரு சிலவற்றிற்கு மட்டுமே காரணங்களைக் கண்டறிய முடிகிறது. மற்றவை காரணமின்றி 'ஆகாது, கூடாது' என்று கூறும் மரபு வழியாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. சங்க இலக்கியங்களில்கூட இவை போன்ற வழக்கங்களை (பல்லி ஒலித்தல் கண்டு சகுனம் அறிதல், காக்கைக்குப் பலிச் சோறிடல்)க் காணமுடிகிறது.

ஆனால், ஆசாரக்கோவையில் கூறப்படும் பழக்க வழக்கங்கள் அவற்றிலிருந்து மாறுபட்டவையாகவும் மனிதனுக்கு அறிவுறுத்துவதாகவும் உள்ளது. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இவ்வழக்கங்கள் சங்ககால மக்கள் வாழ்க்கையில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எதுமில்லை. கி.பி. 250 - இக்குப் பின் அயலவர்களான களப்பிரர், பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி மாற்றங்கள், நீதி இலக்கியங்களின் தோற்றங்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக இவை உட்புகுந்திருக்கலாம் என்று கருதமுடிகிறது. ஏனெனில், 'ஆசாரக்கோவை' வடமொழியின் தழுவல், மொழிபெயர்ப்பு நூலேயாகும். அதனால் இப்பழக்க வழக்கங்களும் வடவர் - ஆரியர் - வாழ்விற்கு உண்டானதேயாகும். ஆக, மேற்கண்ட முறைகள் யாவும் திராவிடர் - தமிழர் தம் வழக்கமன்று என்று கருத இடமுண்டு.

ஆய்வு முடிவுகள்

* உறங்குவதற்கு இரவு 10.00 மணிக்கு முன்னராகப் படுக்கையைச் சேர்ந்து விட வேண்டும். படுக்கையில் வடக்கு திசையிலும் கோணத் திசைகளிலும் தலை வைத்துப் படுக்கலாகாது. காலை 6.00 மணிக்கு முன்னரே படுக்கையிலிருந்து துயிலெழுதல் வேண்டும். எழும்போது அன்றைய நாட்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்களை வரிசையாக மனதில் எண்ணி, தந்தையையும் தாயையும் வணங்கிடல் வேண்டும்.

* ஒருவன் உண்ணும்பொழுது கிழக்குத் திசைப் பக்கமாக முகம்நோக்கி அமர்ந்து, தூங்காமல், அசைந்தாடாமல் நன்றாக அமர்ந்து எவ்விடத்தும் வேறொன்றையும் பார்க்காமல் பேசாமல், உண்கின்ற உணவினைத் தொழுது கையாலெடுத்து சிந்தாமல் உண்ணுதல் வேண்டும்.

* பெரியோரின் காலில் விழுந்து தொழுதலும் அவர்கள் சொல்லும் நல்ல வழியைப் பின்பற்றலும் அவரைக் கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என இவை மூன்றும் பெரியோருக்குச் செய்யும் நல்லொழுக்கங்களாகும். அப்பெரியோர்களுக்கு முன்பாக, அங்காய்ந்து நகைத்தலும் கொட்டாவி விடுதலும் காறித் துப்புதலும் தும்முதலும் நாகரீகமானவர் செயலாகாது.

* கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இவ்வழக்கங்கள் சங்ககால மக்கள் வாழ்க்கையில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை. அதனால், கி.பி. 250 - இக்குப் பின் அயலவர்களான களப்பிரர், பல்லவ மன்னர்கள் ஆட்சி மாற்றங்கள், நீதி இலக்கியங்களின் தோற்றங்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக இவை உட்புகுந்திருக்கலாம் என்று கருதமுடிகிறது.

மேற்கோள் குறிப்புகள்:

1. www.urakkam.com
2. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் (உ.ஆ.), புறநானூறு, பாடல்.18
3. மாத்தளை சோமு, வியக்க வைக்கும் தமிழர் அறிவியல், பக்கம். 67

துணைநூற் பட்டியல்:

- [1.] இராசமாணிக்கம்பிள்ளை ம., (உ.ஆ.), பதினெண்கீழ்க்கணக்கு மூலமும் உரையும் ஆசாரக்கோவை, கழகவெளியீடு, சென்னை - 18.
- [2.] பாலசுப்பிரமணியம் கு.வெ. (உ.ஆ.), சங்க இலக்கியம் புறநானூறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
- [3.] மாத்தளை சோமு, வியக்க வைக்கும் தமிழர் அறிவியல், தமிழ்க்குரல் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.
- [4.] www.urakkam.com